

[Finansministeren.]

fordi en Forretning har været helt eller delvis standset i Oktober Kvartal 1927, vil ogsaa et andet Rationeringsgrundlag kunne tilstaas.

Naar de finansielle Forhold ligger saa gunstigt, som Finanslovsforslaget for 1929—30 udviser, er det en Selvfølge, at Paalægelse af disse Dækningsafgifter i Henhold til Loven om Landmandsbankordningen i hvert Fald ikke bør forøge den samlede Skattebyrde. Til Erstatning for de Forhøjelser, som Vedtagelsen af det ene eller begge disse Dækningslovsforslag vil have til Følge, bør der vedtages Skattelettelse, som rigeligt opvejer Forhøjelsen. Det er som et væsentlig Skridt i denne Retning, at jeg skal have den Ære at forelægge Forslag til Lov om *Ændring i Reglerne for Gebyrer ved Fogedforretninger, i Lov om Stempelafgift og i Lov om Afgift ved Tinglysning m. m.*

Blandt de Skattelettelse, som kan have Betydning i Retning af at lette Erhvervslivets Byrder, staar Nedsættelse af Omsætningsafgifterne utvivlsomt i første Række, og det er ogsaa gentagne Gange stærkt betonet gennem forskellige Henvendelser fra Erhvervslivets Repræsentanter. I Fjor halverede vi Vekselstemplets, samtidig med at der foretoges en Række andre Nedsættelse af tyngende Omsætningsafgifter. Her gaas der nu et langt Skridt videre, navnlig derved, at de betydeligste og mest tyngende af Omsætningsafgifterne, nemlig Stempel- og Tinglysningsafgifter for Omsætning, Leje og Brug af fast Ejendom i By som paa Land, faar en væsentlig Nedsættelse, gennemgaaende med ca. 40 pCt. Der er jo i vor gældende Stempellovgivning et betydeligt Misforhold mellem den Omsætningsafgift, der hviler paa Omsætning og Brug af fast Ejendom, og den, der hviler paa Omsætning af rørlig Ejendom, og som i det hele taget i øvrigt hviler paa Omsætningen. Jeg forklarer mig dette derved, at da Stempeloven oprindeligt blev givet, var den faste Ejendom det saa ganske overvejende, som man maatte bygge enhver Skattelovgivning paa her i Landet, og denne Tradition er blevet staaende, efterhaanden som Omsætningsforholdene i øvrigt har ændret sig, og den faste Ejendom ikke længere indtager den alt dominerende Plads, som den indtog i 1861. Ved Reformen af Stempeloven af 1911 maatte der tages meget væsentlige fiskale Hensyn. Vel ophævede man Halvprocentafgiften, men da det drejede sig om at skaffe Dækning for en Merudgift paa ca. 20 Mill. Kr., hvilket i de Tider var store Penge, var det ikke muligt for den væsentlige

Del af Stempelafgifterne at komme længere ned. Man ophævede Halvprocentafgiften, men forhøjede til Gengæld Stempel- og Tinglæsningsgebyrerne noget, og Resultatet er, at vi har en Omsætningssskat paa fast Ejendom paa 1 pCt. for Stemplets og paa 4 pro mille for Tinglysning, det vil sige 14 pro mille. Saa snart vi kommer til de andre Omsættninger, er Byrden meget væsentlig mindre. Det, jeg har nævnt, er første Klasses Stempeltakster; ved anden Klasses Stempeltakster gaar vi ned til 2 pro mille og for tredje Klasses til $\frac{1}{5}$ pro mille. For disse Stempeltaksters Vedkommende er Byrden saa ringe, at der ikke skønnes at være stor Anledning til yderligere at lette den. Men der, hvor Lettelsen skal og maa komme, er paa Omsætning, paa Leje og Forpagtning, Brug af forskellig Art af fast Ejendom. Denne Byrde forøges jo end yderligere, for saa vidt som Leje eller Forpagtning indgaas for meget langt Aaremaal eller Omsætning finder Sted til den døde Haand eller Aktieselskaber eller lignende. Efter Stempelovens forskellige Bestemmelser kan da Omsætningsstemplet stige fra 1 til 3 pCt., ligesom Lejestemplet, som jo er 1 pCt. af den højeste Leje indenfor Lejeperioden, kan stige paa lignende Maade. Selvfølgelig bliver ogsaa disse forhøjede Afgifter at nedsætte med ca. 40 pCt. Det er en ganske overordentlig stor Lettelse, der her er Tale om. Tager vi Stempel- og Tinglysningsafgiften tilsammen, sker der en Nedsættelse af Byrden for første Klasses Stempeltakster — der jo omtrent udelukkende omfatter Omsætning, Leje og Brug af fast Ejendom, naar den nedsættes fra 1 pCt. til 6 pro mille, som det her er foreslaet, og naar samtidig Tinglysningsafgiften for Omsætning af fast Ejendom nedsættes fra 4 pro mille til $2\frac{1}{2}$ pro mille — fra 14 pro mille til $8\frac{1}{2}$ pro mille, hvilket jo er en meget betydelig Nedsættelse. I og for sig kunde jeg have ønsket at halvere baade Tinglysnings- og Stempelafgifterne, men da Dækningslovenes Skæbne er usikker, har jeg for Tiden ikke villet gaa videre end hertil.

Foruden de Stempeltakster, jeg her har nævnt, og som er de afgørende, findes der forskellige andre Nedsættelse. Der er i Stempeloven af 1911 fastsat forskellige Grænser, som svarer til de daværende Prisforhold, men som nu maa siges at være blevet ganske forældede. Jeg skal som Eksempel nævne, at Stempeltaksten paa Lejekontrakter gaar ned til 2den Klasses Stempeltakst, naar Lejen er: i København 300 Kr. og udenfor København 240 Kr. Det er jo Grænser, der slet ikke passer nu,